

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. september 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1400
Dok.: RAJ41568

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1383 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. august 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1383 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren angive konsekvenserne af at fjerne racismeparagraffen samt tilkendegive sin egen holdning til at fjerne eller ændre den og oplyse de eventuelle menneskeretlige forpligtelser, der er til at opretholde den.”

Svar:

1. Efter straffelovens § 266 b, stk. 1, straffes den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering, med bøde eller fængsel indtil 2 år. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en særligt skærpende omstændighed, at forholdet har karakter af propagandavirksomhed, jf. stk. 2.

Straffelovens § 266 b, stk. 1, blev oprindeligt indsat i straffeloven ved lov nr. 87 af 15. marts 1939. Bestemmelsen fik sin nuværende formulering ved lov nr. 288 af 9. juni 1971 med henblik på at sikre Danmarks opfyldelse af artikel 4 i FN's konvention af 21. december 1965 om afskaffelse af enhver form for racediskrimination.¹ Den nævnte artikel forpligter bl.a. de deltagende stater til at kriminalisere al udbredelse af ideer, der hviler på racemæssig overlegenhed eller racehad, tilskyndelse til diskrimination og alle voldshandlinger eller tilskyndelse til sådanne handlinger imod enhver race eller persongruppe af anden hudfarve eller etnisk oprindelse samt ydelse af enhver bistand til raceforfølgelser, herunder deres finansiering.

Med bestemmelsen i straffelovens § 266 b opfylder Danmark desuden en række andre internationale forpligtelser.

Det gælder artikel 20, stk. 2, i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 16. december 1966, hvorefter enhver tilskyndelse til had, racehad eller religiøst had, som ophidser til forskelsbehandling, fjendtlighed eller vold, skal være forbudt ved lov.

Hertil kommer artikel 3, stk. 1, i tillægsprotokol om racisme og fremmedhad (ETS 189) til Europarådets konvention om IT-kriminalitet (ETS 185) af 23. november 2001, som forpligter de deltagende stater til at gøre

---

¹ Kriteriet om ”seksuel orientering” blev dog først tilføjet ved lov nr. 357 af 3. juni 1987.

det strafbart at distribuere racistisk eller fremmedfjendsk materiale eller på anden måde gøre det tilgængeligt for offentligheden gennem et computersystem.

Endelig betyder straffelovens § 266 b, at Danmark opfylder minimumsforpligtelsen efter artikel 1 i EU's rammeafgørelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad af 28. november 2008 til at kriminalisere offentlig tilskyndelse til vold eller had rettet mod en gruppe af personer, der er defineret under henvisning til race, hudfarve, religion, herkomst eller national eller etnisk herkomst, når dette sker ved en adfærd, der er truende, nedværdigende eller forhånende.

2. Som det fremgår, er straffelovens § 266 b med til at sikre Danmarks opfyldelse af en række internationale forpligtelser i forhold til både FN, Europarådet og EU. En ophævelse af bestemmelsen vil efter Justitsministeriets opfattelse derfor være i strid med disse forpligtelser.

På den baggrund vil jeg ikke kunne støtte en ophævelse af straffelovens § 266 b.

Bestemmelsen i straffelovens § 266 b tilgodeser hensynet til at undgå truende, forhånende eller nedværdigende udtalelser, der hviler på f.eks. race eller tro. Samtidig er hensynet til ytringsfriheden naturligvis også et helt centralt hensyn i et demokratisk samfund. I det lys bør man efter min opfattelse ikke på forhånd afvise en debat om forholdet mellem ytringsfriheden og straffelovens § 266 b.

Som jeg tidligere har givet udtryk for, er det imidlertid min opfattelse, at der ikke er anledning til at ændre bestemmelsen i straffelovens § 266 b.